„tähhele panna; siis on se otsego üks mele „silmad kinni waotaks." —— Õppetaja kostis: „kuulge, armas rahwas, kui teie „tahhate õppetust wastowõtta, siis peate teie „sest pahhast kombest peaki lahti peásema. „Ni pea kui unni hakkab teie peále kippuma, „siis tõiske üllest istumast, ja kes árkel on, „se árratago omma nabri üllest kui ta näeb „et unni temma peále tahhab woimust wõtta!" — Se rahwas wõttis selle noomimisse járrele ellada, ja párrast sedda ükski ennam ei maggand jutlusse ajal.

Jummal on innimest nenda loonud, et temma jouab kurja kiusatusse wasto panna: ja kes keigest wäest wastopanneb, kül sellele Jummal wiimaks woimust annab. Nenda se siinki hopis rahwa woimusses olli, sedda kurjad kombe mahhajátta.

Selle õppetaja õppetus on õnnistud, kes õppetab, mil wiisil innimenne kurjast woib lahti peáseda, ja head tehha.

Pühha Paulus ütleb (omma ramatus Titusselle, 2 peat: 11 ja 12 salm:) „Jumala arm, mis õnnistust satab, on ilmu„nud keikile innimestelle, ja juhhatab meid, „et meie peame árrasalgama jummalakarmatta „ello ja ilmalikkud himmud, ja peame moist„likkult ja õiete, ja jummala kartlikkult ellama sesinnatses mailmas."

———

Head kombed, norelt õppitud, ei lahko meist wanusesti.

———

Niggola' Maddi olli ommad labsokesed nenda üllest kaswatanud, et nemmad ialki ei sowind joude olla, waid ikka ihhaldasid, sedda ehk teist tulluisa tõed ettewõtta.

Nenda olli neil korrapárrast ikka middagi kässis. Esite ollid lapsed koolis: párrast kooli olli iggaühel üks tõrkäes mis issa nendele nende wannusse járrele olli seádnud: wiimaks olli puhkamisse aeg. Agga ka sedda